

ארץ זבת

אין זה כי אם "בית אלקים", וזה שער השמים!

חלב ודבש

וכן נענשו דור המדבר בענין המרגלים שלא האמינו מה שאמר להם הש"ת שהיתה ארץ זבת חלב ודבש, וכן ממה שאמרו (חגיגה י"ג) במופלא ממך אל תדרוש במוכסה ממך אל תחקור וכו', נראה שאין לאדם לחקור בכמו אלו הענינים שהם עמוקים ומכוסים, וכמו שאמרו במשנה (שם י"א) אין דורשין וכו' וכל המסתכל בד' דברים ראוי לו כאילו לא בא לעולם מזה למעלה מזה למטה וגו' וכל שלא חס על כבוד קונו וכו'. (בית אלקים להמב"ט, שער היסודות פרק א')

**ב"ה - מדור "טוב הארץ" ח"א - גליון 136 - יח אב תשס"ד לפ"ק
ז"ל בקביעות ע"י: "אודת העולמי הכללי למען ישוב ארץ ישראל" - עיה"ק ירושלים תובב"א**

גליון יומי לחיזוק והתעוררות למצות ישוב ארץ ישראל להחזיר עמדת מצות ישוב א"י ליושנה, להחזרת כל אחב"י לארצינו הקדושה, ועי"ז נזכה בקרוב לביאת משיח צדקינו בב"א אעלה אתכם מעני מצרים אל ארץ זבת חלב ודבש

ספר תורת משה אלשיך על דברים - פרק א פסוק ו-ח

והוא אשר כתבנו בפרשת לך לך מארצך כו' כאשר הארכנו במקומו, כי למה ששורש נפש כל חי דבקה בשכינה אשר היא למעלה כנגד ארץ ישראל:

ועל כן בהיות איש הישראלי בחוץ לארץ הוא נפרד משרשו, אך בבואו אל הארץ רוחו בקרב תקרב אל שורשו. נמצא, כי בלכתו ארצה כנען הוא כהולך ומתקרב אל עצמו ושורשו ועיקרו, מה שאין כן עודנו בחוץ לארץ שהוא כנפרד קצתו מקצתו. ועל כן אמר הוא יתברך לאברהם לך לך, לומר, אל עצמך לך, והתקרב אל עיקרך, כי פה הוא כאילו אתה רחוק ממך כמפורש אצלנו במקומו. וזה הדבר רצה הוא יתברך לומר פה, באומרו רב לכם פנו וסעו לכם. כלומר, לכם אל עצמכם אתם נוסעים והולכים, כי שם שרשיכם. ועל כן לא אמר ולכו כי אם ובאו, כמי שבא אל ביתו ועיקרו, כי לביאה תתייחס ולא להליכה. ושיעור הכתוב פנו וסעו, שתהיה פנייתכם ונסיעתכם אל היות פונים ונוסעים אל עצמיכם ולכם, שהוא לידבק אל שרשיכם:

נודה לך ה' אלקינו על ארץ חמדה טובה ורחבה

שרצית והנחלת לאבותינו לאכול מפריה ולשבוע מטובה